

København, den 19. august 2026

Til Sundheds- og Kirkeministeriet

Høringssvar vedr. udkast til forslag til lov om ændring af sundhedsloven, lov om lægemidler, lov om apoteksvirksomhed og autorisationsloven

FYAM takker for muligheden for at afgive høringssvar vedrørende udkast til forslag til lov om ændring af sundhedsloven, lov om lægemidler, lov om apoteksvirksomhed og autorisationsloven.

FYAM repræsenterer de ca. 1.600 yngre læger i almen medicin, der er medlemmer af DSAM,

Overordnet er vi enige i, at fordeling af uddannelsesstillinger kan være et effektivt værktøj for at løse lægedækning på sigt. Dog må kvaliteten af uddannelsen altid stå forrest, når den lægelige videreuddannelse skal planlægges.

Vi er bekymrede for konsekvenserne, hvis læger fremover ikke i tilstrækkelig grad inddrages i planlægningen af uddannelsesstillinger. Lægefaglig medbestemmelse er i vores optik afgørende for at sikre, at beslutninger om den lægelige videreuddannelse træffes med blik for både den faglige kvalitet og de konkrete rammer, der er nødvendige for at skabe gode uddannelsesforløb.

FYAM anbefaler derfor, at de regionale videreuddannelsesråd fortsat står for placering af uddannelsesstillinger. Det er afgørende, at beslutninger om den lægelige videreuddannelse træffes på et fagligt velfunderet grundlag, hvor hensynet til både drift og kvaliteten af den lægelige videreuddannelse indgår.

De regionale videreuddannelsesudvalg tager allerede udstrakte hensyn til geografi og lægedækning ved placering af uddannelsesstillinger. Det er derfor svært at se, hvorfor man ønsker at flytte kompetencen til regionerne.

Hvis driftshensyn får forrang i planlægningsprocesserne, er der risiko for, at kvaliteten af speciallægeuddannelsen svækkes. Det kræver ressourcer og de rette rammer at skabe et godt uddannelsesmiljø på en afdeling. Uddannelseslæger er naturligvis en del af den daglige drift på en afdeling, men udbyttet af en uddannelsesstilling er strengt afhængig af, at der er tilstrækkeligt med speciallæger til stede til at varetage supervision og undervisning.

Der skal også være tilstrækkelig tid afsat til, at uddannelseslægerne rent faktisk kan modtage den supervision og undervisning, som er afgørende for deres faglige udvikling. Der skal også være mulighed for at opnå de nødvendige kompetencer i målbeskrivelsen gennem relevante arbejdsopgaver på afdelingen.

FYAM finder det desuden væsentligt, at læger i hoveduddannelse har tryghed og forudsigelighed omkring det uddannelsesforløb, de er ansat i. Det gælder ikke mindst i forhold til ansættelsessted og de øvrige rammer for uddannelsen. Med den fremlagte lovtekst er der risiko for, at denne tryghed svækkes.

En hoveduddannelse i almen medicin varer 4,5 år, og de fleste hoveduddannelseslæger har planlagt både deres eget og deres families liv omkring det konkrete uddannelsesforløb. Ændringer i eksempelvis ansættelsessted kan derfor have betydelige konsekvenser både fagligt, arbejdsmæssigt og privat.

FYAM anbefaler derfor, at allerede planlagte uddannelsesforløb beskyttes bedst muligt. Det gælder både forløb, der er startet, før loven træder i kraft og fremtidige forløb. Væsentlige ændringer i eksempelvis ansættelsessted bør kun ske, når det er fagligt velbegrundet og med størst mulig forudsigelighed for den enkelte uddannelseslæge. Det bør ikke ske af drifthsyn.

FYAM mener, at hensynet til god lægelig videreuddannelse bør gå forud for hensyn til drift. Det er i samfundets interesse at sikre en dygtig generation af kommende speciallæger. Lægefaglig inddragelse i planlægningen bør derfor være en central forudsætning for at sikre gode og fagligt bæredygtige uddannelsesforløb.

Med venlig hilsen

Malene Nepper
Formand for FYAM